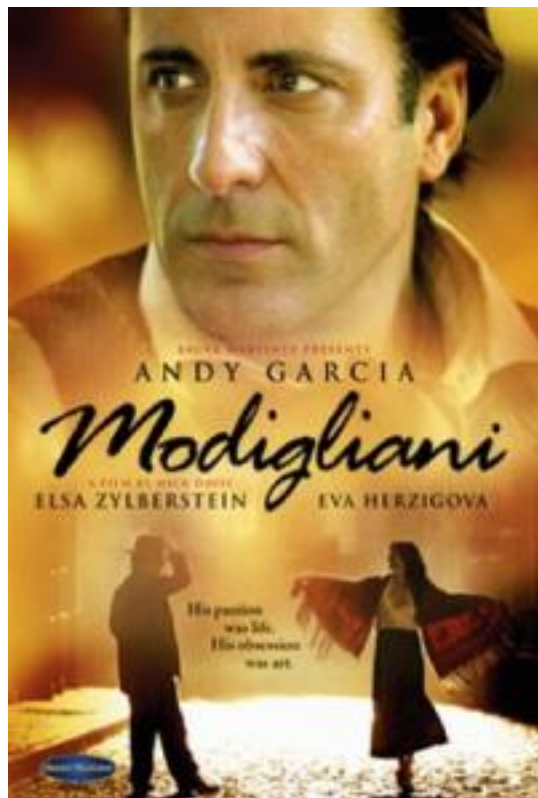

Amedeo Modigliani (Andy Garcia) – sculptor și pictor italian cu puternice influențe africane în arta sa, trăiește o tragică poveste de dragoste cu Jeanne (Elsa Zylberstein), o frumoasă tânără catolică în Parisul începutului de secol XX.

Cei doi au un copil nelegitim pe care, părinții Jeannei îl trimit spre a fi crescut de maicute într-o mănăstire aflată la mare distanță de Paris.

Modigliani înnebunit de durere încearcă să facă rost de bani pentru a-și recăstiga copilul și pentru a-l putea crește. Salvarea vine de la competiția anuală de artă care avea loc în Paris, dar el împreună cu amicul și rivalul său Pablo Picasso considerau sub demnitatea artiștilor adeverați participarea la această competiție.

Beat și drogat, Modigliani se înscrie în competiție. Picasso îl urmărește, iar Parisul privește cu frenezie competiția dintre cei doi mari artiști ai vremii. Întrebarea era "Cine va câștiga?".

În același timp cu drama iubirii pentru Jeanne, Modigliani spera să creeze o capodoperă care să îi aducă premiul mult visat, așa cum fac și ceilalți artiști.

Amedeo Modigliani se naște la 12 iulie 1884 în Livorno, într-o familie italiană de origine evreiască sefardă. Tatăl, Flaminio Modigliani, era un negustor originar din Roma. Primii săi ani, Amedeo i-a trăit într-o atmosferă grea, cu privațiuni, firma tatălui dăduse faliment. Totuși, cea mai importantă problemă, este sănătatea sa șubredă. La vârsta de unsprezece ani contractează o afecțiune pulmonară gravă, trei ani mai târziu, în anul 1898, cade greu bolnav de tifos. Descoperă în acest timp pictura și o roagă pe mama lui să îi permită să ia lecții de desen. Din august 1898, tânărul Modigliani frecventează atelierul pictorului Guglielmo Micheli din Livorno, unde execută naturi moarte și portrete. După o nouă agravare a sănătății, își petrece iarna în clima blândă a orașelor Napoli și Amalfi. Însănătoșit, Amedeo se înscrie în 1902 la "Școala de Nuduri" din Florența ("Scuola libera di Nudo"), condusă de maestrul Giovanni Fattori iar, un an mai târziu, frecventează cursurile "Institutului de Arte Frumoase" din Veneția.

Nudul devine în anul 1917 tema preferată a lui Modigliani. Pictorul respectă în el realitatea mai mult decât în portrete. Modigliani este în esență marcat de arta italiană clasică și acest aspect al temperamentului său artistic transpare în căutarea expresiei naturaliste și a ritmicității liniei trupului. În tabloul reprodus aici, "Nud culcat", folosește o culoare groasă și tonuri calde, ocrul cu reflexe portocalii se învecinează cu cafeniul, vișiniul cu verdele. Pielea aurie a modelului se evidențiază pe așternutul de un roșu închis și pe verdele intens al pernei. Gestul de desfacere a brațelor pare să fie din parte femeii care pozează o expresie a dăruirii totale ochilor privitorului.

Amedeo Modigliani nu a avut predecesori direcți și nici urmași, arta sa îi aparține în exclusivitate. Această particularitate vorbește despre valorile și frumusețea operei sale. După anul 1910, Pablo Picasso va împrumuta ceva din tehnica artistului italian. Patruzeci de ani mai târziu, Bernard Buffet realizează opere ale căror linii ferme, gamă cromatică restrânsă și simț al spațiului ne poartă cu gândul la creația lui Modigliani.

Sursa: [Wikipedia.org](https://ro.wikipedia.org/wiki/Amedeo_Modigliani)